Kis-Czell, 1899. I. évfolyam. 8. szám Vasárnap, aug. 20.

KIS-CZELL ÉS VIDÉKE

KÖZÉRDEKŰ FÜGGETLEN UJSAG.

Mejelen minden vasárnap. Jelige: »Küzdelem az igazságért!«

Előfizetési ár: Egy évre . . 4 frt. | Negyedévre . . 1 frt — kr. Fél „ . . 2 „ | Egyes szám ára — „ 10 „ Hirdetések árszabály szerint számittatnak.

FŐSZERKESZTŐ: HUSS GYULA. FELELŐS SZERKESZTŐ: HUSVÉTH SÁNDOR.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Kis-Czell, Gyarmati-tér 76. szám. Ide intézendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden küldemények. Névtelen levelek figyelembe nem vétetnek.

A nemzet szimbóluma.

Amikor elindul a menet Budának ősi várából — szerte az országban harangok zugása közepette milliók szive rezdül meg szentséges áhitatban. Mert csodatevő erődben hiszünk óh! legendás Szent Jobb. Mert tudástól elgyötört szivünk ugy áhitozik hit után, miként az üzött szarvas áhitozik a forrás friss vizére. Mert a hit alkotta meg hazánkat. mert a hit tartotta meg és mert a hit fogja megtartani. Mert te belőled, óh örök dicső szimbolum, uj erőt meritünk, mert ismeretlen nagy érzések fakadoznak bennünk Téged látván és Teröled beszélvén. Köznapi szürke világban jó'esik a Te fényességes örök ragyogásod. Mert Te vezérelsz bennünket, bolyongó nemzetedet, a halhatatlanság csillagsugáros utján: soha el nem muló, fenséges Szent Jobb!

. . . Augusztusi verőfény ragyogása aranyozza be a menetet. Magyarország első emberei vannak ott együtt. Ott vannak ragyogó ornatusban ama katholikus egyház főpapjai, amelynek a szent király szerezte meg „Mária országát.“ És ott van a nép, ott van a soha el nem muló Szent Jobb káprázató fényességben, vakitó glóriában.

Es a szent király jobbját körülhordozzák az ország fővárosában. Óh! nem puszta czeremónia ez. Nem fitogtatása ezredéves dicsőségünknek. A szíveknek hatalmas ünnepe ez, mit lelkünk vágyódása teremtett meg. Küzdvén ezer bajjal és ezer ellenséggel, kell, hogy lássa ez a nemzet évenként egyszer áldást hozó szent jobbját annak, aki prófétai ihlettel — csaknem ezredéve immár — kiszabta nemzete pályafutását.

Bölcsebben nálánál senki sem szerette nemzetét. Mi hiszünk abban, hogy a magyar nemzetnek hivatása, rendeltetése van. Meg volt irva, hogy idejöjjön és Attila hunjainak örökségét visszafoglalja. — Visszafoglalta. Es „a porba hullott Európa homlokán tombolt.“ De véres harczok zivataraiban borzasztó veszedelem fenyegette, s a veszedelmet csak a szent király bölcsessége háritotta el. Ő meglátta, hogy át kell alakulnia a nemzetnek, hogy ragaszkodnia kell ehhez a földhöz, hogy államot kell alkotnia.

. . . És Boleszló, a lengyel király hiába vitta a koronát. Mert Magyarország felé [illegible] ahol egy király, aki valóbaa méltó az apostoli névre. És amikor István fejére tették a koronát Esztergomban — irva vagyon, hogy a nép örömmel szemlélte ezt.

És Magyarország első koronázott királya folytatta megkezdett dicső munkáját. Rövid idő mulva megtéritette egész nemzetét. És a röghöz kötötte, földmivelésre birta, mert nomád nep államot nem alkothat. És iskolákat, temp'omokat állitott a szent király; iparosokat hozott be és földmüvelőket. És megvetette rendithetlen alapját annak a magyar államnak, amely immár kilencz szekulum óta daczol minden viharával keletnek.

A bölcsek legbölcsebbike volt a szent király. Óh, azóta változott már Magyarország sokat. Földre sujtotta nem egy vihar, de felkelt ujra, mert a szent király teremtette alap erős és rendithetetlen.

Bizhatunk a jövőben is. Az az ország, amely kilenczszáz év viharait kiállotta diadalmasan, most erősebb, mint volt valaha. A szent király bölcsessége nem csalatkozott meg. Ő tette egységessé ezt a nemzetet a szent korona kisugárzásában. A szent korona megvan még . . .

. . . Szent István szelleme, bölcsessége volt azokkal, akik kilenczszáz év óta a nemzet javán dolgoznak. Jövőbe látó, prófétai látással az ő szelleme ihlette meg azokat, akik a nemzetet a haladás ösvényén vitték előre. És az ő szelleme él addig, amig ő? Magyarország: mindörökké. Örökké világító, fénye kedő fáklya ez a szellem. Bele világit az eljövendő századok homályába és vezéri nemzetét a halhatatlanság utján.

Szelleme megmaradt a szent királynak és teste sem porladt el egészen. Tagadás

TÁRCZA.

A világ.

Rados Gáspár tanár urékat otthagyta a régi szobaleanyuk. Zsófi éppen őt esztendeig lakott a tanáréknál egy folytában. Szép, jó, dolgos lány volt, akire aggodalom nélkül rá lehetett bizni a Dobos-torta készitést és a szappanfőzést egyaránt . . . Egy napon felmondott. Okát sem adta, csak elment. Megunta a szolgálatot.

Épp ennek a felmondásnak a történetét beszélte el a kis tanárné a sogorasszonyának, Müllernének.

Müllerné még sincsössze egy nap óta van Pesten, de eddig jóformán arra sem ért rá, hogy kissé körülnézzen a városban. A tömétetlen izenet, meg az özön pletyka teljesen lefoglalta a két asszony idejét. Radosné egy épen nem rövid, de annál kimeritőbb referáda keretében már elmagyarazta az ángyomasszonynak, hogy kik és mik laknak a házban. Ezek közül ki nem él az uraval? Ki lakik „csak ugy“ ezzel vagy amazzal? Melyik szomszédasszonynak nincs mosóteknője és kik szoktak szomszédból kölcsön kérni a vasalót s a dagasztótálat.

— Mikor a két asszony ezeket a tagadhatatlanul nagy fontosságu kérdéseket toviről hegyire megvitatta: végre arra a meglepő eredményre jutott, hogy minden férfi kártya [illegible]

Ez a férjeket a sárgafö dig lesujtó itélet ki lönben logikai összefüggésben volt, hogy mig cseléd hiján Radosnéuak otthon kellett ülni és Gyurkát őrizni, addig a kegyetlen tanár ur valamelyik klubban boldogan verte a blattot. Gyurka ugyan nem szorult az őrizetre. Az anyja szavai szerint ama kevesek közé tartozott, akik soha sem feledkeznek meg gyermeki kötelességeikről. Áldott jó fiu, aki soha nem sir. Nem duskál az ételben, sőt a levest is megeszi, ami a mai gyermekeknél ritkaság. Ami pedig az észt illeti, ámbár csak négy éves, már is olyan okos, mint egy zsebszótár.

Noha a kis mama szavaiban nem kételkedett senki: Gyurka mindazonáltal jónak látta beigazolni az anyja állitásait s olyan zsivajt csapott a szomszéd szobaban, hogy az ángyomasszony majd megsiketült tőle. Egy-egy erőteljesebb kurjantással a mama egy pillanatra abba hagyta a beszédet s ragyogó arczczal magyarázta:

— Hallod lelkem! Gyuri vonatot játszik. A rossz posztó a székeket egymásra rakja s nagy fütyöles és csillingelés közben versenyfutást rendez egy asztal körül. Ő maga a vonat, a masinissza, a mozdony, a csengő . . . Hát mondjad lelkem, léteznek még több ilyen aranyos gyerek a világon?

Az ángyomasszony ugyan ismert még, néhány ilyen aranyos gyereket, mindazonáltal nem szólott. A helyzethez illő komolysággal hallgatta a Gyurka dicséretét s csak egy-egy „hm, hm“ és pest a beszéd fonalát.

Éppen a cselédügy ma és a cselédügy a régi jó időben czimü soha ki nem merithető kérdések fejtegetésével volt elfoglalva Radosné, mikor halkan kopogtattak az ajtón.

— Ugyan ki jöhet? — riadt fel a két asszony.

Izlésesen öltözött fiatal hölgy lépett be. Sugár termetére rásimult a divatos lilaszinu ruha. Formás arczocskájához illett a bóbitás kalap.

— Jó napot nagysága!

A tanárné tágranyitott szemmel bámult a jövevény elé.

— Maga az Zsófi? Alig ismertem meg.

— Igen is, én vagyok. Meg akarom mondani a nagyságának, hogy nagyon sajnalom, de nem jöhetek el ma délután Gyurkára peszrálkodni, mert már magam is — nagysaga vagyok.

Leste a hatást. Bogár két szeme megvillant, mikor ezeket mondta, jól esett neki, hogy a volt asszonya bosszankodik.

Radosné még helylyel is megkinálta, Zsófi azonban nem ült le.

— Köszönöm szépen, nagysága — mondta mosolyogva — nem fáradtam el, kocsin jöttem.

A tanárné egyik ámulatból-a másikba esett. Most már az asszonyi kiváncsiság is csiklandozta. Tudni akart mindent. Zsófi folytatta.

— Először a szobalányomat akartam elküldeni az izenettel. De aztán meggondoltam Még talán meg is sértődott volna a nagysága.

szélt tovább.

hiába tagadja, a hivő hitnek ime világos, hogy csoda történt: a Szent Jobb megmaradt. És el nem mulik soha. A szent király jobbja, amely annyi áldást osztott, annyi könyet szárított fel, örök nagy szimbolumként megmarad nemzetének. Mintha csak az üdv csillaghonából Ő nyujtaná felénk: kishitüek ne féljetek, ime én vezetlek a halhatatlanság csillagsugáros utján tulajdon Jobbommal . . .

Oh, csak mutassák meg minden évben ama Jobbot a magyar nemzetnek e szimbolumát, mert jövendő csatáiban szüksége van a hitre, amely eddig is megtartotta, amelynek örök dicső forrása a legendás Szent Jobb.

Csodatevő örök hatalmadat látjuk szentséges Szent Jobb és reménykedünk benned most s a jövőben mindörökké.

Munkás-kérdés.

Kis-Czell, aug. 18.

A vármegye legutóbbi közgyülésén szóba jött a szoczialis kérdés is, melylyel idején van már, hogy komolyan cselekvésre készen foglalkozik a törvényhatóság, mert napról-napra, nemcsak vármegyénkben, de az ország mindmegannyi részén, valóságos veszedelemként fenyegetőzik az a „hazátlan elv“ mely a munkás rétegekben a mai viszonyok közepette oly termékeny talajra talált: *a szocializmus.*

A ki ismeri az egész munkásnép elszántságát és a ki tudja, hogy a lelketlen izgatók mennyire megzavarják a békés állapotokat ezen a téren, az nem fogja vaklármának vélni ezt a fenyegetést, hanem aggódva teki it a közel jövőbe, hogy ugyan mi lesz akkor, ha az elégedetlenek csak ugyan megvalósitják sötét terveiket? . . .

Felelni rá nem tudunk, csak azt látjuk, hogy ezzel ismét előtérbe lép egy fontos kérdés, a munkás-kérdés, melyet ideje volna már egyszer valamiképen megoldani, de természetesen úgy, hogy egyik fél se károsodjék vele. Tudniillik a munkaadó és a munkás.

Az egész kérdés az „enyém, tied“ fogalmán fordul meg. Mindenütt csak ez uralkodik, mióta világ a világ. A munkaadó azt mondja: enyém a vállalkozás, a felelősség, az esetleges kár; tied a munka s az érte járó bér. A munkás viszont azt tartja: engem illet a haszon nagyobbik fele, mert az én verítékes fáradságom eredményezte azt, tied a kisebbik rész, mert nem dolgozol érte.

Idáig rendjén volna. Csakhogy az ám a bökkenő, hogy a munkaadó újabban megszoritja a bért, hivatkozván arra hogy vállalata nem jövedelmez s a nagy verseny, a szabad ipar és szabad kereskedelem keresztül húzza számitásait; viszont a munkás azzal áll elő, hogy kevesli a bért és sokalja a munkát.

Igy aztán mindkét részről megszü etik az elégedetlenség, a rövidet azonban ebben az esetben minden bizonnyal a munkás húzza. A munkaadó ugyanis fedezve van tőkéjével, hitelével és árukészletével, e mellett még azt is hangoztatja, hogy soha munka jobban megfizetve nem volt, mint éppen most, — mig a munkás kénytelen feleségét, sőt sok esetben gyermekeit is munkára vinni, hogy megélhetését lehetővé tegye, a minek természetes következménye, hogy a családi tűzhely, az otthon ezzel megszünik számára, vagy legalább is sivár lesz s a munkás a gyári levegőtől esténkint megszabadulván, kevés pihenő idejében unja életét.

Ne csodálkozzunk tehát azon, hogy ily sajnálatos viszonyok közepette a munkásnép nehéz helyzetének javitásán fáradozik. Eltekintve attól, vájjon az eszközök, a miket e czélra használ, helyeslendők e vagy se, érthető szimpátiával kell néznünk ez irányban törekvésüket.

A munkás keserves fáradsággal dolgozik napestig, kell tehát az osztó igazság szempontjából, hogy a munka arányában megfelelő bére is legyen és ilyenformán az élet örömeiből csak ugy kijusson része, mint kijut munkaadójának.

És mégis be kell vallanunk, hogy nehéz igazságot adni a két félnek. Valóságos salamoni leleményesség kell ide. Az állapotok azonban jelen állásukban tarthatatlanok és méltán kérdezhetjük, honnan jő majd segitség és vajjon czélhoz vezet-e a sztrájk, melyet egy jelesünk az „önvédelem kétségbeesett fegyverének“ nevez?!

A mai kort a liberalizmus arany napjainak szeretik sokan nevezni. Tényleg, az ipar szabad, a kereskedelem nincsen korlátok közé szoritva, a bankok és takarékpénztárak fölszaporodtak, a gyárak s nagy ipartelepek gombamódra nőnek, a felfedezések bámulatba ejtenek . . . ámde ezzel a haladással szemben a munkásosztálynak nem javult anyagi helyzete, sőt megdöbbentően sulyosbodott.

Persze, ezen segiteni kell. De miként? Véleményünk szerint a sztrájk nem vezet a megkivánt eredményhez, mert a sztrájk káros nemcsak a munkaadóra és munkásra, de a közjólétre, az egész társadalomra nézve is és legtöbbször a közbékét is veszélyezteteti. A sztrájkot a vele járó drágasággal egyedül a nagy közönség fizeti meg.

— Gondoltam jobb lesz, ha magam mondom, hogy most már nem lehet eljönnöm. Pedig tessék elhinni, én eljöttem volna jó szivvel, ha nem igy fordult volna . . .

Az ángyomasszony rosszat sejtett. Felkavarodott benne az erkölcs s nem tetszőleg nézett a sógorasszonyra. A kiváncsi tanárné azonban egy dühös pillantással belefojtotta a haragos gondolatokat. Ő kiváncsi volt a részletekre.

Tapintatosan kezdett a vallatáshoz.

— Talán örökölt? — kérdezte ártatlan mosolylyal.

— Oh nem. Honnan is örökölhettem volna. Mindössze is csak megsegitett az Isten, — mondta a lány diplomatikus nyomatékkal.

Öt szobás lakásban lakunk. Az ebédlő ilyenforma mint ez, csak kissé világosabb és nagyobb. A bútort nem onnan vettük, ahonnan a nagyságék, mert az hamar kopik. Tessék elhinni, ugy kell vigyázni, hogy mai világban be ne csapják az embert. Az almárium s a divány össze-vissza.

Radosné közbevágott.

— Aztán nézze Zsófi — szólott jóakaró mosolylyal — hát aztán . . . hogy is mondjam csak . . . kicsoda az illető?

— Hogy kicsoda?! Egy országgyülési képviselő. A nevét nem mondhatom meg. — tette hozzá mosolyogva.

Az asszonyok szeme összevillant.

— És szereti? — kérdezte halkan.

A leány vállát vonogatta.

— Öreg már, tetszik tudni.

— De hát akkor hogy szánta rá magát?

— Bizony nehezen. Eszembe jutott az öreg édesanyám odahaza. Becsületben nevelt fel, mennyit fáradozott, mennyit mosott értem. Szegény, hogy tördelné azt a dolgos két kezét, ha megtudná Hogy sirna, rimá . . . Dehát utóvégre is beletörődtem. Meggondoltam a dolgot. Hát örökkön örökké peszráljam Gyurkát (tetszik tudni, nem azért mondom). Szép vagyok, tudom De milyen sors várt volna rám Az lett volna, hogy beleöregszem a cseléségbe vagy pedig hozzá mentem volna valami magamfajta szegényhez. Mert nem diesekvéképen mondom, kérőm akadt volna nem egy. De tudtam, hogy ugyis csak azért a kis összekuporgatott pénzecskémért vettek volna el. Aztán ha elfogyott volna a pénz, hát kinlódtunk volna tovább. Tanultam a társnőim sorsából. Ők jók maradtak. Kinek négy, kinek öt kenyérpusztitó kapaszkodik a szoknyájába. Hát élet ez . . . A nagyságos ur meg fejedelmi módon gondomat viseli. Hintóban járok. Öt szobás lakást tartok. Drága ruhám van. Két cselédnek parancsolok . . . Hát mért ne tettem volna

Az asszonyok visszafojtott lélekzettel hallgatták a leányt, aki csöndesen, minden szenvedelem nélkül indokolta meg, hogy miért lett azzá, aki. Kiérzett szavából, hogy már egyszer elgondolta azt, amit most elmond. Akkor, amikor a saját lelkiismeretét nyugtatta meg.

— És ő az első?!

Zsófi egy perczre meghökkent, de a tétovázása csak egy pillanatig tartott

— Megmondjam? Hát jó, megmondom. A nagyságos ur nem az első.

— És ki volt az első?

— Egy borügynök.

— Borügynök?!

— Igen.

— Szerette?

Elhalkult a leány szava.

— Igen szerettem . . . Hozott nekem pántlikát a hajamba. Finom, édes czukrokat vásárolt. Aztán felvilágositott.

— Felvilágositotta?

— Azt mondta, hogy olyan szegény lánynak, mint amilyen én vagyok, ugy sem hiszik el, hogy becsületes és . . .

— És?!

— És én igazat adtam neki.

A két asszonynak csak most jutott eszébe a megbőrönkozás Most már tudtak mindent, nyugodtan tehették.

— De Zsófi — szólott a ház urnője — hát soha egy perczig sem jutott magának eszébe, hogy nem helyes amit tesz? Nem tiltakozott a lelkiismerete? Nem gondolt arra, hogy mit mond majd a világ?

A leány sajnálkozva nézett végig a két asszonyon.

— Világ? — szólott csöndesen Hát ismer engem valaki? Vagy ha megmaradtam volna a réginek, nagysága végig sétált volna velem az Andrassy-uton? Igy, hogy diváton a ruhám, talán még rám is mosolyog. Talán még utánam is néz és azt mondja:

— Ejnye be csinos.

Elhallgatott. Néhány perczig még ott állt szótlanul. Aztán indult kifelé.

— Megyek — mondotta.

A bucsuzásnál elfelejtette, hogy most már ő is nagysága s megcsókolta a Radosné kezét. El is restellette magát. Pirulva, szégyenkezve tartott kifelé. Mikor az ajtónál volt, Radosné visszaszólitotta

— Akarok magától még valamit kérdezni. Mondja csak, össze szoktak jönni most is azzal a másikkal?

Zsófi pipacspiros lett. Sértődötten felelt:

— De nagysága, hogy is tetszik ilyent gondolni. Mit mondana rólam a világ.

Megfordult s dühösen becsapta az ajtót.

Pásztor Mihály.

A bajon a munkaadók a bér méltányos megállapitásán kivül némileg akként segithetnek, hogy ne tekintsék munkásaikat rabszolgáknak, hanem tiszteljék bennük az emberi személy méltóságát. Ismerjék el, hogy ember embertársával áll szemben s akkor tüstént elmarad a zugolódás, csökken az elégületlenség. Sok bajnak főleg a bánásmód az oka. És elvégre a munkásnak is van becsülete meg önérzete, továbbá biztos tudatában van annak, hogy nélküle megakad a nagy gépezet kereke; szóval nem olyan individum, a melylyel paczkázni lehet. S ha mégis megalázás éri, hát olyan elégtételt vesz magának, a milyen éppen módjában áll: megkárositja gazdáját; túlcsigázott követelésekkel áll elő.

A munkabért fixirozni kéne. Ők maguk is ezt akarják, hogy ne legyenek a bizonytalanságnak kitéve.

A szociologusoknak most erről az aktuális témáról kell elmélkedni.

HIREK.

— **A király születés napja**. Ő Eelsége a király I. Ferencz József születés napját ünnepelte az ország e hó 18-án pénteken. Hálaadó „Te-Deum“-ok imái szálltak a magyarok Istenéhez az áldott jó királyért e napon, hogy tartsa őt meg nekünk még hosszu évekig. Városunkban is pénteken d. e. 9 órakor volt a háladó istenitisztelet, melyen városunk összes hivatalainak képviselői élén nagyszámu közönség vett részt. Éltesse az Isten soká a mi jóságos királyunkat!

— **Szent István király** ünnepét üli ma a katholikus egyház és a magyar állam, melyeknek ő volt a megalkotója Árpád földjén. Az ország legelőkelőbb urai sorakoznak Budavarban azon preczeszión, melyen megmutatják az isteni gondviselés megőrizte csodás Jobbot Lapunk első helyén méltatjuk különben Szent István király ünnepét.

— **Az apát-jubileum** ünnepét előkészitő bizottság tegnap d. e. ülésezett a városház tanácstermében. A bizottság a legapróbb részletekig kiterjeszkedő módozatokkal tárgyalta az ünnepély programmját, melylyel a lélekemelő magasztos ünnepélyt biztositva látjuk.

— **Nagy-Boldog-Asszony** ünnepét ülte a katholikus egyház mult kedden, aug. 15-én. Ez ünneppel veszik kezdetüket Mária-bucsuk is, s már ez alkalommal is számosan zarándokoltak el Kis-Czellbe.

— **Városi képviselő gyülés** volt folyó hó 12-én, melyen az előző számunkban közölt elöljárósági gyülés inditványai elfogadtattak.

— **Közgyülés**. A vb. kis-czelli takarékpénztár aug. 17 én délután 2 órakor a „Korona“-vendéglő nagytermében tartotta meg közgyülését. melyen az érdekeltek teljes számban megjelentek, Ezen közgyülésen az volt elhatározandó, hogy miután az eladásra került birtokokat mindezideig értékesiteni nem lehetett: az az érdekeltek javára megfelelő módozattal forditassék Miután többféle combinácziák terjesztettek elő, a hitelezők egyrésze azt a helyes ajanlatot fogadta el, hogy az elhelyezett tőke fejében birtokot kapjon. A közgyülés aztán rövid tanácskozás után szétoszlott. — Részünkről helyén valónak látjuk ezen kritikus helyzetnek ilyeténképeni megoldását, melyért elismerés illeti a szombathelyi Mezőgazdasági Takarék- és Hitelbankot, valamint mindazokat, kik ezen ügyben fáradhatlan tevékenységgel munkálnak, hogy a zugolódó hitelezőket előnyös végrehajtással megnyugtassák.

— **A kemesaljai közgazdasági hitelbank** ujonnan épitett palotájába már átköltözködött

— **Vasvármegye tüzoltó-szövetsége** mult vasárnap, aug. 13 án tartotta meg fényes ünnepségek között, a vármegyéből összejött 513 tüzoltó s nagyszámu közönség részvétele mellett Szent-Gotthárdon VIII. rendes évi közgyülését. A jövő évi közgyülés helyének kijelölését az igazgató-választmányra bizta a közgyülés.

— **A járdák** jókarban tartására felhivjuk a vbiró ur figyelmét; különösen pedig a vasutra kivezető utczán a Zsoldos-féle vendéglő előtt 1 méter hosszuságon lesülyedt járdának mielőbbi kijavitását kérjük, mert ezen nagy közlekedési uton éjjel bárki is labát törheti azután meg a sülyedés is mindinkább terjed; tehát jó lesz azt most még kevés költséggel kijavitani!

— **Legyen világosság!** Többek azon panasza folytan, hogy a város utczáin felállitott lámpák csak néha-napján vilagitanak, felhivjuk a hatóság figyelmét, hogy a költséggel felállitott lámpák ne álljanak haszontalanul, hanem szükséges időben meggyujtassanak. A vasuti állomásra kivezető uton pedig még néhány lámpa felállitása volna szükséges, hogy a sötét éjszakákon ezen szüntelen közlekedő uton teljes legyen a világosság!

— **Táneziskola** Mayersberger Frida ismert okleveles tánctanitónő, ki már városunkban több izben igen szép sikerrel tanitotta a tánczot, f. hó 21-én, hétfőn kezdi meg tánczitanitásait a »Korona«-szálloda nagytermébe. A tánczkedvelők szives figyelmébe és pártfogásába ajánljuk.

— **A miskei országos vásárra** folyó hó 16-án nagymennyiségü szarvásmarha hajtatott fel. A zsibvásár, mindenféle árucziktben, a legrosszabbnak mondható.

— **A meglopott bécsi lókereskedö. Baán** Károly bécsi lókereskedő a f. hó 10-én Keszthelyen megtartott országos vásáron 8 lovat adott át Krén János hajcsárnak a vasutállomásra való feladás végett, hogy azokat Bécsbe szállitassa. A rendelet végrehajtása ellenében azonban a hajcsár czélszerübbnek vélte más irányba terelni a 8 telivért, hogy azokat saját javára fordithassa Igy aztán hiaba várta Bécsben Baán kereskedő a lovak megérkezését A kis-czelli csendőrség Sopronból és Kőszegről tavirati értesitést kapott a nyomozás meginditása czéljából, hogy a tolvaj nem-e hozta a lopott jószágokat a szerdán megtartott miskei vásárra; daczára a széleskörü nyomozásnak, melyet ez irányban csendőreink kifejtettek, a tolvaj hajcsárt mindezideig kézrekeriteni nem sikerült.

— **Szerencsétlenség**. Simonyiban a hét folyamán a gabnacséplésnél egy 12—13 éves fiut tett szerencsétlenné a cséplőgég; a fiu egyik lába teljesen össze van roncsolva. A szerencsétlenül járt fiut sebei bekötözése után — melyet dr. D e u t s c h Samu orvos eszközölt — a helybeli kórházba szállitották A szerencsétlenség okát a hatóság van hivatva kinyomozni.

— **A „New-Yorki Germania életbiztositótársaság“** ügynökséget állitott fel Kis Czellben. melyet G á s p á r Kálmán borbély és fodrász képvisel. — Olvásóink szives figyelmébe ajánljuk ezen világszerte ismert előnyös életbiztositó intézetet, melynek tényleges vagyona: 111,201 768 55 korona, elég garancziát nyujt arra nézve, hogy minden aggodalom nélkül köthetők biztositások

— **Lopás** Bánhalmán az E m c r e c z-uradalomból a napokban ismeretlen tettesek 4 angol fajtu birkát elloptak. A csendőrség meginditotta a tettesek ellen a nyomozást.

— **Veszett kutyák dühöngése**. Pálfán a hét folyamán 5 veszett kutya menekült el; Nagy József pálfai gazdaságában a dühöngő veszett kutyák több szarvasmarhát megmartak. A megmart szarvasmarhákat Schleiffer Kálmán kis-czelli állatorvos nyomban beoltotta A széleskörü óvintézkedések egyebekben megtétettek.

— **Állategészségügyünk**. V e s z e t t s é g: Alsó-Lövő, Kecskéd, Nemes-Magasi, Niczk, Pórmagasi, Pápocz-Szent-Miklósfa Rábakovácsi, Szergény. S e r t é s o r b á n c z: Töttös. S e r t é s v é s z: Csákány. Guar Ikervár, Káld, Keléd, Kemenes. Kertes, Kis-Rákos, Nemes-Magasi, Nyőgér, Pacsony, Rabort.

— **Pót-lóvásár** A pápai m. kir. 7 honvéd-huszárezred parancsnoksága f évi szept 14 én M.-Gencsen és szept. 17-én Kis-Czellbe pót-lóvásárt fog tartani melyre eleve is felhivjuk a gazdák figyelmét.

— **Idöjárásunk** a hét folyamán általánosán kedvező volt; a meleg napokat csendes esőzések váltjak fel egymásután, mely ugy a szőlőkre, mint az összes kapásnövényekre valóságos áldásthozó.

— **Zongorát** az életben mindig csak egyszer szabadna vásárolni és ez is csak akkor van biztositva, ha azt teljesen megbizható, már régen fennálló. hirneves czégtől szerezzük be. Mint ilyen elsőrangu bevásárlási forrást ajánljuk Keresztély Sándor zongorakészitő-mester mintátelepét, Budapesten, V., Váczi-körut 21. (Iparudvar.) ahol a legkitünőbb saját készitményu és minden jelesebb külföldi gyártmányu zongorák dus választékban tartatnak állandóan raktáron. Minden zongora tiz évi irásbeli jótállással árusittatik. Ócska zongorák be is cseréltetnek.

— **Két hasznos könyv** A társadalom minden osztályát, de főkép a gyáros, kereskedő és iparosvilágot legközelebbről érdeklő, két gyakorlati irányu könyv jelent meg a napokban Az egyik a „Kereskedelmi Vegyészet“ czimü ma már országszerte előnyösen használt mü uj, kétszeresen bővitett és javitott kiadása. A tetszetős kiállitásu könyv 540 fejezetben tanitja meg az olvasót a gyakorlati vegyészet hasznos tudományára. A kereskedelem, az ipar és a közszükséglet minden ágazata által naponta óriási mérvben igényelt, összes gépek segitése nélkül vegyi uton előállitható mindennemü készitmények, áruczikkek előállitásának hiteles és gyakorlatilag kipróbált leirását közli. A vények a legkitünőbb vegyészeti szaktekintélyek eredeti előirásai s nagyrészt olyanok. melyek eddig a szakkörök és gyárosok féltve őrzött titkát képezték. Hogy e nagyértékü gyüjtemény közkincscsé válik, a szerző érdeme, kinek a vegyészet terén előnyösen ismert neve a szakszerü összeállitásért kellő garantiát nyujt. A könyvet bárki, minden előképzettség nélkül használhatja s megszerzését mindenkinek, de különösen kereskedőinknek és iparosainknak ajánlhatjuk. Ára 1 frt 50 kr. A másik könyv, „Az illat- és szépitőszerek készitése“ czimet visel, ez főkép a hölgyeket érdekli. Ára 60 kr. Mindkét kiadmány megrendelhető a szerzőnél, Bacskay M. Tivadarnál (Ujpest, István-utcza 2. szám,) de kapható az ország összes könyvkereskedéseiben. Olvasóinknak ajánljuk, hogy a legközelebbi könyves boltban győződjenek meg a könyvek hasznosságáról.

— **Eladó gépek.** Gépraktár beszüntetése miatt eladó 1 drb 13 soros könnyü hegyes talajra is felette alkalmas csigás rendszerü sorvető ára 100 frt, 1 drb 17 soros merítő kerekes Hungária rendszerü sorvető ára 160 frt, mindkettő teljesen uj. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

— **Előfizetési pénzeket** kiadóhivatalunkon kivül elfogad Z s i g m o n d István könyvkereskedése Kis-Czellben, hol helyiérdekü, bel- és külföldi képeslevelező-lapok nagy választékban állnak a közönség rendelkezésére.

— **Asbest** czipőtalp béléseket dr. Hőgyes-féle, ajánljuk olvasóink figyelmébe, egyben utalunk lapunk mai számában található köszönetnyilvánitás czimü hirdetésünkre.

Hetivásár.

(Saját tudósitónktól.)

Kis-Czell, aug. 17.

A hét folyamán nagy mennyiségü gabna szállittatott piaczunkra, különösen pedig a hetivásár alkalmával. Á r p á b a n a hozatal kevésnek bizonyult a nagy keresettel szemben, melynek folytán az árak 15—20 krral emelkedtek. A különböző gabnafajok áraj ekként alakultak.

Buza	minőség szerint	8 40—8.50	frtig.
Rozs	„	6.20—6 25	„
Árpa	„	6.30—6.50	„
Zab	„	5.——5.30	„
Tengeri	„	—.——.—	
Repcze	„	—.——.—	
Bab	„	—.——.—	

Budapesti gabnatőzsde.

(Saját tudósitónktól.)

Budapest, aug. 18.

Az aratás az egész országban folyamatban van, a termésered mény általában jó. B u z a gyengén volt kinálva s az árak 60 krral, csökkentek. R o z s csak szórványosan került forgalomba; 6 75—80 frtot fizettek érte. Á r p a 5 60—6.10 frt. Zab 5 50—75 frt. Tengeri 4 75—80 frt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Ismételten tisztelettel kérjük azon laptársainkat, kiknek lapunkat, mint cserepéldányt megküldöttük, s azt mindezideig nem viszonozták, sziveskedjenek 6. lapjaikat czimünkre meginditani. Ellenkező esetben pedig, mikeztartás végett, ezen lapszámunkat visszaküldeni kérjük.

Fogadóknak Kis-Czell. Hozzánk intézett kérdésükre felelve ezennel kijelentjük, hogy lapunk 6-ik számában közölt „Városi közdolgaink“ cz. vezérczikket *—th* jelzéssel lapunk felelős szerkesztője irta.

L. P. előfizető Kis-Czell. Tudósitások legkésőbb péntek délig adhatók le, rendkivüli esetekben azonban még szombaton délelőtt leadott közlemény is közölve lesz.

Érdeklődőknek Kis-Czell. Önök legnagyobb csodálkozásuknak adnak kifejezést afelett, hogy Kemenesalja intelligens vidékén vannak olyan egyének is, kik lapunk 4—5 számának potyázása után küldték vissza a lapot; hát ez nekünk cseppet sem quadral; Kemenesalja müvelt közönsége pedig nem számolhat azért, hogy a kis-köcski körjegyzőhöz — kinek »nem szükséges« hirlap — hasonló müveltséggel biró egyének is vannak. Az eddig lapunk iránt tapasztalt széleskörü érdeklődés után itélve erős a hitünk, hogy Kemenesalja intelligens közönsége lapunkat mindjobban pártfogolni, támogatni fogja.

hiába tagadja, a hivő hitnek ime világos, hogy csoda történt: a Szent Jobb megmaradt. És el nem mulik soha. A szent király jobbja, amely annyi áldást osztott, annyi könyet száritott fel, örök nagy szimbolumként megmaradt nemzetének. Mintha csak az üdv csillaghonából Ő nyujtaná felénk: kishitüek ne féljetek, ime én vezetlek a halhatatlanság csillagsugáros utján tulajdon Jobbommal . . .

Óh, csak mutassák meg minden évben ama Jobbot a magyar nemzetnek e szimbolumát, mert jövendő csatáiban szüksége van a hitre, amely eddig is megtartotta, amelynek örök dicső forrása a legendás Szent Jobb.

Csodatevő örök hatalmadat látjuk szentséges Szent Jobb és reménykedünk benned most s a jövőben mindörökké.

Munkás-kérdés.

Kis-Czell, aug. 18.

A vármegye legutóbbi közgyülésén szóba jött a szocziális kérdés is, melylyel idején van már, hogy komolyan, cselekvésre készen foglalkozik a törvényhatóság, mert napról-napra, nemcsak vármegyénkben, de az ország mindmegannyi részén, valóságos veszedelemként fenyegetőzik az a „hazátlan elv" mely a munkás rétegekben a mai viszonyok közepette oly termékeny talajra talált: *a szocializmus.*

A ki ismeri az egész munkásnép elszántságát és a ki tudja, hogy a lelketlen izgatók mennyire megzavarják a békés állapotokat ezen a téren, az nem fogja vaklármának vélni ezt a fenyegetést, hanem aggódva tekint a közel jövőbe, hogy ugyan mi lesz akkor, ha az elégedetlenek csak ugyan megvalósitják sötét tervüket? . . .

Felelni rá nem tudunk, csak azt látjuk, hogy ezzel ismét előtérbe lép egy fontos kérdés, a munkás-kérdés, melyet ideje volna már egyszer valamiképen megoldani, de természetesen úgy, hogy egyik fél se károsodjék vele. Tudniillik a munkaadó és a munkás.

Az egész kérdés az „enyém, tied" fogalmán fordul meg. Mindenütt csak ez uralkodik, mióta világ a világ. A munkaadó azt mondja: enyém a vállalkozás, a felelősség, az esetleges kár; tied a munka s az érte járó bér. A munkás viszont azt tartja: engem illet a haszon nagyobbik fele, mert az én veritékes fáradságom eredményezte azt, tied a kisebbik rész, mert nem dolgoztál érte.

Idáig rendjén volna. Csakhogy az ám a bökkenő, hogy a munkaadó ujabban megszoritja a bért, hivatkozván arra, hogy vállalata nem jövedelmez s a nagy verseny, a szabad ipar és szabad kereskedelem keresztül húzza számitásait; viszont a munkás azzal áll elő, hogy kevesli a bért és sokalja a munkát.

Igy aztán mindkét részről megszüntetik az elégedetlenség, a rövidet azonban ebben az esetben minden bizonnyal a munkás húzza. A munkaadó ugyanis fedezve van tőkéjével, hitelével és árukészletével, e mellett még azt is hangoztatja, hogy soha munka jobban megfizetve nem volt, mint éppen most, — míg a munkás kénytelen feleségét, sőt sok esetben gyermekeit is munkára vinni, hogy megélhetését lehetővé tegye, a minek természetes következménye, hogy a családi tűzhely, az otthon ezzel megszünik számára, vagy legalább is sivár lesz s a munkás a gyári levegőtől esténkint megszabadulván, kevés pihenő idejében unja életét.

Ne csodálkozzunk tehát azon, hogy ily sajnálatos viszonyok közepette a munkásnép nehéz helyzetének javitásán fáradozik. Eltekintve attól, vájjon az eszközök, a miket e czélra használ, helyeslendők e vagy se, érthető szimpátiával kell néznünk ez irányban törekvésüket.

A munkás keserves fáradsággal dolgozik napestig, kell tehát az osztó igazság szempontjából, hogy a munka arányában megfelelő bére is legyen és ilyenformán az élet örömeiből csak ugy kijusson része, mint kijut munkaadójának.

És mégis be kell vallanunk, hogy nehéz igazságot adni a két félnek. Valóságos salamoni leleményesség kell ide. Az állapotok azonban jelen állásukban tarthatatlanok és méltán kérdezhetjük, honnan jő majd segitség és vajjon czélhoz vezet-e a sztrájk, melyet egy jelesünk az „önvédelem kétségbeesett fegyverének" nevez?!

A mai kort a liberalizmus arany napjainak szeretik sokan nevezni. Tényleg, az ipar szabad, a kereskedelem nincsen korlátok közé szoritva, a bankok és takarékpénztárak fölszaporodtak, a gyárak s nagy ipartelepek gombamódra nőnek, a felfedezések bámulatba ejtenek . . . ámde ezzel a haladással szemben a munkásosztálynak nem javult anyagi helyzete, sőt megdöbbentően sulyosbodott.

Persze, ezen segiteni kell. De miként? Véleményünk szerint a sztrájk nem vezet a megkivánt eredményhez, mert a sztrájk káros nemcsak a munkaadóra és munkásra, de a közjólétre, az egész társadalomra nézve is és legtöbbször a közbékét is veszélyezteti. A sztrájkot a vele járó drágasággal egyedül a nagy közönség fizeti meg.

— Gondoltam jobb lesz, ha magam mondom, hogy most már nem lehet eljönnöm. Pedig tessék elhinni, én eljöttem volna jó szivvel, ha nem igy fordult volna . . .

Az ángyomasszony rosszat sejtett. Felkavarodott benne az erkölcs s nem tetszőleg nézett a sógorasszonyra. A kiváncsi tanárné azonban egy dühös pillantással belefojtotta a háragos gondolatokat. Ő kiváncsi volt a részletekre.

Tapintatosan kezdett a vallatáshoz.

— Talán örökölt? — kérdezte ártatlan mosolylyal.

— Óh nem. Honnan is örökölhettem volna. Mindössze is csak megsegitett az Isten, — mondta a lány diplomatikus nyomatékkal.

Öt szobás lakásban lakunk. Az ebédlő ilyenforma mint ez, csak kissé világosabb és nagyobb. A butort nem onnan vettük, ahonnan a nagyságék, mert az hamar kopik. Tessék elhinni ugy kell vigyázni, hogy mai világban be ne csapják az embert. Az almárium s a divány össze-vissza.

Radosné közbevágott.

— Aztán nézze Zsófi — szólott jóakaró mosolylyal — hát aztán . . . hogy is mondjam csak . . . kicsoda az illető?

— Hogy kicsoda?! Egy országgyülési képviselő. A nevét nem mondhatom meg. — tette hozzá mosolyogva.

Az asszonyok szeme összevillant.

— És szereti? — kérdezte halkan.

A leány vállát vonogatta.

— Öreg már, tetszik tudni.

— De hát akkor hogy szánta rá magát?

— Bizony nehezen. Eszembe jutott az öreg édesanyám odahaza. Becsületben nevelt fel, mennyit fáradozott, mennyit mosott értem. Szegény, hogy tördelné azt a dolgos két kezét, ha megtudná. Hogy sirna, rina . . . Dehát utóvégre is beletöródtem. Meggondoltam a dolgot. Hát örökkön-örökké pezsráljam Gyurkát (tetszik tudni, nem azért mondom). Szép vagyok, tudom. De milyen sors várt volna rám. Az lett volna, hogy beleöregszem a cselédségbe vagy pedig hozzá mentem volna valami magamfajta szegényhez. Mert nem dicsekvésképen mondom, kérőm akadt volna nem egy. De tudtam, hogy ugyis csak azért a kis összekuporgatott pénzecskémért vettek volna el. Aztán ha elfogyott volna a pénz, hát kinlódtunk volna tovább. Tanultam a társnőim sorsából. Ők jók maradtak. Kinek négy, kinek öt kenyérpusztító kapaszkodik a szoknyájába. Hát élet ez . . . A nagyságos ur meg fejedelmi módon gondomat viseli. Hintóban járok. Öt szobás lakást tartok. Drága ruhám van. Két cselédnek parancsolok . . . Hát mért ne tettem volna . . .

Az asszonyok visszafojtott lélekzettel hallgatták a leányt, aki csöndesen, minden szenvedelem nélkül indokolta meg, hogy miért lett azzá, aki. Kiérzett szavából, hogy már egyszer elgondolta azt, amit most elmond. Akkor, amikor a saját lelkiismeretét nyugtatta meg.

— És ő az első?!

Zsófi egy perczre meghökkent, de a tétovázása csak egy pillanatig tartott.

— Megmondjam? Hát jó, megmondom. A nagyságos ur nem az első.

— És ki volt az első?

— Egy borügynök.

— Borügynök?!

— Igen.

— Szerette?

Elhalkult a leány szava.

— Igen szerettem . . . Hozott nekem pántlikát a hajamba. Finom, édes czukrokat vásárolt. Azután felvilágositott.

— Felvilágositotta?

— Azt mondta, hogy olyan szegény lánynak, mint amilyen én vagyok, ugy sem hiszik el, hogy becsületes és . . .

— És?!

— És én igazat adtam neki.

A két asszonynak csak most jutott eszébe a megbőtfánkozás. Most már tudták mindent, nyugodtan tehették.

— De Zsófi — szólott a ház urnője. — hát soha egy perczig sem jutott magának eszébe, hogy nem helyes amit tesz? Nem tiltakozott a lelkiismerete? Nem gondolt arra, hogy mit mond majd a világ?

A leány sajnálkozva nézett végig a két asszonyon.

— Világ? — szólott csöndesen. Hát ismer engem valaki? Vagy ha megmaradtam volna a réginek, nagyságа végig sétált volna velem az Andrássy-uton? Igy, hogy divátos a ruhám, talán még rám is mosolyog. Talán még utánam is néz és azt mondja:

— Fnyc be csinos.

Elhallgatott. Néhány perczig még ott állt szótlanul. Aztán indult kifelé.

— Megyek — mondotta.

A bucsuzásnál elfelejtette, hogy most már ő is nagysága s megcsókolta a Radosné kezét. El is restellette magát. Pirulva, szégyenkezve tartott kifelé. Mikor az ajtónál volt, Radosné visszaszólitotta.

— Akarok magától még valamit kérdezni. Mondja csak, össze szoktak jönni most is azzal a másikkal?

Zsófi pipacspiros lett. Sértődötten felelt:

— De nagysága, hogy is tetszik ilyent gondolni. Mit mondana rólam a világ.

Megfordult s dühösen becsapta az ajtót.

Pásztor Mihály.

A bajon a munkaadók a bér méltányos megállapitásán kivül némileg akként segithetnek, hogy ne tekintsék munkásaikat rabszolgáknak, hanem tiszteljék bennük az emberi személy méltóságát. Ismerjék el, hogy ember embertársával áll szemben s akkor tüstént elmarad a zugolódás, csökken az elégületlenség. Sok bajnak főleg a bánásmód az oka. És elvégre a munkásnak is van becsülete meg önérzete, továbbá biztos tudatában van annak, hogy nélküle megakad a nagy gépezet kereke; szóval nem olyan individuum, a melylyel paczkázni lehet. S ha mégis megalázás éri, hát olyan elégtételt vesz magának, a milyen éppen módjában áll: megkárositja gazdáját; tulcsigázott követelésekkel áll elő.

A munkabért fixirozni kéne. Ok maguk is ezt akarják, hogy ne legyenek a bizonytalanságnak kitéve.

A szociologusoknak most erről az aktuális témáról kell elmélkedni.

HIREK.

— **A király születés napja.** O Felsége a király I. Ferencz József születés napját ünnepelte az ország e hó 18-án pénteken. Hálaadó „Te-Deum“-ok imái szálltak a magyarok Istenéhez az áldott jó királyért e napon, hogy tartsa őt meg nekünk még hosszu évekig. Városunkban is pénteken d, e. 9 órakor volt a hálaadó istenitisztelet, melyen városunk összes hivatalainak képviselői élén nagyszámu közönség vett részt. Éltesse az Isten soká a mi jóságos királyunkat!

— **Szent István király** ünnepét üli ma a katholikus egyház és a magyar állam, melyeknek ő volt a megalkotója Árpád földjén. Az ország legelőkelőbb urai sorakoznak Budavarban az ünnepi preczeszión, melyen megmutatják az isteni gondviselés megőrizte csodás Jobbot. Lapunk első helyén méltatjuk különben Szent István király ünnepét.

— **Az apat-jubileum** ünnepét előkészitő bizottság tegnap d. e. ülésezett a városház tanácstermében. A bizottság a legapróbb részletekig kiterjeszkedő módozatokkal tárgyalta az ünnepély programmját, melylyel a lélekemelő magasztos ünnepélyt biztositva latjuk.

— **Nagy-Boldog-Asszony** ünnepét ülte a katholikus egyház mult kedden, aug. 15-én. Ez ünneppel veszik kezdetüket Mária-bucsuk is, s már ez alkalommal is számosan zarándokoltak el Kis-Czellbe.

— **Városi képviselő gyülés** volt folyó hó 12-én, melyen az előző számunkban közölt elöljárósági gyülés inditvanyai elfogadtattak.

— **Közgyülés.** A vba kis-czelli takarékpénztár aug. 17 én délután 2 órakor a „Korona“ vendéglő nagytermében tartotta meg közgyülését. melyen az érdekeltek teljes számban megjelentek. Ezen közgyülésen az volt elhatározandó, hogy miután az eladásra került birtokokat mindezideig értékesiteni nem lehetett: az az érdekeltek javára megfelelő módozattal forditassék. Miután többféle combinácziák terjesztettek elő, a hitelezők egyrésze azt a helyes ajanlatot fogadta el, hogy az elhelyezett tőke fejében birtokot kapjon. A közgyülés aztán rövid tanácskozás után szétoszlott. — Részunkről helyén valónak látjuk ezen kritikus helyzetnek ilyeténképeni megoldását, melyért elismerés illeti a szombathelyi Mezőgazdasági Takarék- és Hitelbankot, valamint mindazokat, kik ezen ügyben faradhatlan tevékenységgel munkálnak, hogy a zugolódó hitelezőket előnyös végrehajtással megnyugtassák.

— **A kemesaljai közgazdasági hitelbank** ujonnan épitett palotájába már átköltözködött.

— **Vasvármegye tüzoltó-szövetsége** mult vasárnap, aug. 13 án tartotta meg fényes ünnepségek között, a vármegyéből összejött 513 tüzoltó s nagyszámu közönség részvétele mellett Szent-Gotthárdon VIII. rendes évi közgyülését. A jövő évi közgyülés helyének kijelölését az igazgató-választmányra bizta a közgyülés.

— **A járdák** jókarban tartására felhivjuk a vbiró ur figyelmét; különösen pedig a vasutra kivezető utczán a Zsoldos-féle vendéglő előtt 1 méter hosszuságon lesülyedt járdának mielőbbi kijavitását kérjük, mert ezen nagy közlekedési uton éjjel bárki is lábát törheti azután meg a sülyedés is mindinkább terjed; tehát jó lesz azt most még kevés költséggel kijavitani.

— **Legyen világosság!** Többek azon panasza folytan, hogy a város utczáin felállitott lámpák csak néha-napján világitanak, felhivjuk a hatóság figyelmét, hogy a költséggel felállitott lámpak ne álljanak haszontalanul, hanem szükséges időben meggyujtassanak. A vasuti állomásra kivezető uton pedig még néhány lampa felállitása volna szükséges, hogy a sötét éjszakákon ezen szüntelen közlekedő uton teljes legyen a világosság!

— **Tancziskola.** Ma...rsberger Frida ismert okleveles tánczianitónő, ki már városunkban több izben igen szép sikerrel tanitotta a tánczot, f. hó 21-én, hétfőn kezdi meg táncz-tanitásait a »Korona«-szálloda nagytermébe. A tánczkedvelők szives figyelmébe és pártfogásába ajánljuk.

— **A miskei országos vásárra** folyó hó 16-án nagymennyiségü szarvasmarha hajtatott fel. A zsibvásár, mindenféle áruczikkben, a legrosszabbnak mondható.

— **A meglopott bécsi lókereskedo.** Baán Károly bécsi lókereskedő f. hó 10-én Keszthelyen megtartott országos vásáron 8 lovat adott át Krén János hajcsárnak a vasutállomásra való feladás végett, hogy azokat Bécsbe szállitassa. A rendelet végrehajtása ellenében azonban a hajcsár czélszerübbnek vélte más iranyba terelni a 8 telivért, hogy azokat saját javára fordithassa. Igy aztán hiaba várta Bécsben Baán kereskedő a lovak megérkezését. A kis-czelli csendőrség Sopronból és Kőszegről tavirati értesitést kapott a nyomozás meginditása czéljából, hogy a tolvaj nem-e hozta a lopott jószágokat a szerdán megtartott miskei vásárra; daczára a széleskörü nyomozásnak, melyet ez iránban csendőreink kifejtettek, a tolvaj hajcsárt mindezideig kézrekeriteni nem sikerült.

— **Szerencsétlenség.** Simonyiban a hét folyamán a gabnacséplésnél egy 12—13 eves fiut tett szerencsétlenné a cseplőgép; a fiu egyik lába teljesen össze van roncsolva. A szerencsétlenül járt fiut sebei bekötözése után — melyet dr. Deutsch Samu orvos eszközölt — a helybeli kórházba szállitották. A szerencsétlenség okát a hatóság van hivatva kinyomozni.

— **A „New-Yorki Germania életbiztositó-társaság“** ügynökséget állitott fel Kis-Czellben, melyet Gáspár Kálmán borbély és fodrász képvisel. — Olvasóink szives figyelmébe ajánljuk ezen világszerte ismert előnyös életbiztositó intézetet, melynek tényleges vagyona: 111,201 768 55 korona, elég garancziát nyujt arra nézve, hogy minden aggodalom nélkül köthetők biztositások.

— **Lopás.** Bánhalmán az Emerecz uradalomból a napokban ismeretlen tettesek 4 angol fajtu birkát elloptak. A csendőrség megindította a tettesek ellen a nyomozást.

— **Veszett kutyák dühöngése.** Pálfán a hét folyamán 5 veszett kutya menekült el; Nagy József pálfai gazdasagában a dühöngő veszett kutyák több szarvasmarhát megmartak. A megmart szarvasmarhakat Schleifier Kálmán kis-czelli állatorvos nyomban beoltotta. A széleskörü óvintézkedések egyebekben megtétettek.

— **Állategészségügyünk.** Veszettség: Alsó-Lövő, Kecskéd, Nemes-Magasi, Niczk, Pór-magasi, Pápocz-Szent-Miklósfa, Rábakovácsi, Szergény. Sertésorbáncz: Töttös. Sertésvész: Csakány, Guar, Ikervár, Káld, Keléd, Kemenes-Kertes, Kis-Rákos, Nemes-Magasi, Nyőgér, Pacsony, Rabört.

— **Pót-lóvásár.** A pápai m. kir. 7. honvéd-huszárezred parancsnoksága f. évi szept 14 én M.-Gencsen és szept. 17-én Kis-Czellbe pót-lóvásárt fog tartani, melyre eleve is felhivjuk a gazdák figyelmét.

— **Időjárásunk** a hét folyamán általánosán kedvező volt; a meleg napokat csendes esőzések váltják fel egymasután, ... a szőlőkre, mint az összes kapasnövényekre valóságos áldasthozó.

— **Zongorát** az életben mindig csak egyszer szabadna vásárolni és ez is csak akkor van biztositva, ha azt teljesen megbizható, már régen fennálló, hirneves czégtől szerezzük be. Mint ilyen elsőrangu bevásárlási forrást ajánljuk Keresztély Sándor zongorakészitő-mester mintátelepét, Budapesten, V., Váczi-korut 21. (Iparudvar.) altol a legkitünőbb saját készitményü és minden jelesebb külföldi gyártmányu zongorák dus választékban tartatnak állandóan raktáron. Minden zongora tiz évi irásbeli jótállással árusittatik. Ócska zongorák be is cseréltetnek.

— **Két hasznos könyv.** A társadalom minden osztályát, de főkép a gyáros, kereskedő és ipar világot legközelebbről érdeklő, két gyakorlati irányu könyv jelent meg a napokban. Az egyik a „Kereskedelmi Vegyészet“ czimu; ma már országszerte előnyösen használt mű új, kétszeresen bővitett és javitott kiadasa. A tetszetős ... olvasót a gyakorlati vegyészet hasznos tudományára. A kereskedelem, az ipar és a közszükséglet minden ágazata által naponta óriási mérvben igényelt, összes gépek segitése nélkül vegyi uton előállitható mindennemu készitmények, áruczikkek előállitásának hiteles és gyakorlatilág kipróbált leirását közli. A vények a legkitünőbb vegyészeti szaktekintélyek eredeti előirásai s nagyrészt olyanok, melyek eddig a szakkörök és gyárosok féltve őrzött titkát képezték. Hogy e nagyértékü gyüjtemény közkincscsé válik, a szerző érdeme, kinek a vegyészet terén előnyösen ösmert neve a szakszerü összeállitásért kellő garantiát nyujt. A könyvet bárki, minden előképzettség nélkül használhatja s megszerzését mindenkinek, de különösen kereskedőinknek és iparosainknak ajánlhatjuk. Ára 1 frt 50 kr. A másik könyv, „Az illat- és szépitőszerek készitése“ czimet visel; ez főkép a hölgyeket érdekli. Ára 60 kr. Mindkét kiadmány megrendelhető a szerzőnél, Bacskay M. Tivadarnál (Ujpest, István-utcza 2. szám,) de kapható az ország összes könyvkereskedéseiben. Olvasóinknak ajánljuk, hogy a legközelebbi könyves boltban győződjenek meg a könyvek hasznosságáról.

— **Eladó gépek.** Gépraktár beszüntetése miatt eladó 1 drb 13 soros könnyü hegyes talajra is felette alkalmas csigás rendszerü sorvető ára 100 frt, 1 drb 17 soros meritő kerékes Hungária rendszerü sorvető ára 160 frt, mindkettő teljesen új. Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

— **Előfizetési pénzeket** kiadóhivatalunkon kivül elfogad Zsigmond István könyvkereskedése Kis-Czellben, hol helyiérdekü, bel- és külföldi képeslevelező-lapok nagy választékban állnak a közönség rendelkezésére.

— **Asbest** czipőtalp béléseket dr. Hogyes-féle, ajánljuk olvasóink figyelmébe, egyben utalunk lapunk mai számában található köszönetnyilvánitás czimü hirdetésünkre.

Hetivásár.

(Saját tudósitónktól.)

Kis-Czell, aug.

A hét folyamán nagy mennyiségü gabna szállittatott piaczunkra, különösen pedig a hetivásár alkalmával. Árpában a hozátal kevésnek bizonyult a nagy keresettel szemben, melynek folytán az árak 15—20 krral emelkedtek. A különböző gabnafajok árai ekként alakultak.

Buza	minőség szerint	8 40—8.50 frtig.
Rozs		6.20—6 25
Árpa		6.30—6.50
Zab		5.——5.30
Tengeri		
Repcze		
Bab		

Budapesti gabnatőzsde.

(Saját tudósitónktól.)

Budapest, aug. 18.

Az aratás az egész országban folyamatban van, a terméseredmény általában jó. Buza gyengén volt kinálva s az arak 5—10 krral csökkentek. Rozs csak szórványosan került forgalomba; 6 75—80 frtot fizettek érte. Árpa 5 60—6.10 frt. Zab 5 50—75 frt. Tengeri 4 75—80 frt.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Mindazon tisztelettel kérjük azon laptársainkat, kiknek lapunkat, mint cserepéldányt megküldöttük, s azt mindezideig nem viszonozták, szivesked jenek b. lapjaikat czimünkre megindítani. Ellenkező esetben pedig, miheztartas végett, egy lapszámunkat visszaküldeni kérjük.

Fogadóknak Kis-Czell. Hozzánk intézett kérdésükre felelve ezennel kijelentjük, hogy lapunk 6-ik számában közölt „Városi közdolgaink“ cz. vezérczikket —*th* jelzéssel lapunk felelős szerkesztője irta.

L. P. előfizető Kis Czell. Tudósitasok legkésőbb péntek délig adhatok le, rendkivüli esetekben azonban még szombaton délelőtt leadott közlemény is közölve lesz.

Érdeklődőknek Kis-Czell. Önök legnagyobb csodálkozasuknak adnak kifejezést afelett, hogy Kemenesalja intelligens vidékén vannak olyan egyének is, kik lapunk 4—5 számának potyázása után küldték vissza a lapot; hát ez nekünk cseppet sem quadrál; Kemenesalja művelt közönsége pedig nem számolhat azért, hogy a kis-köcski körözőhöz — kiknek »nem szükséges« hirlap — hasonló müveltséggel biró egyének is vannak. Az eddig lapunk iránt tapasztalt széleskörü érdeklődés után itélve erős a hitünk, hogy Kemenesalja intelligens közönsége lapunkat mindjobban pártfogolni, tamogatni fogja.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1899. május 1-től.

Bpest k. p. Győr—Fehring—Grácz vonal.

Szombathely—Grácz felé:

Indul: Kis-Czellből:

Személyv.	regg. 4 32 p.	Gyorsv.	este 6 03 p.
„	d. u. 1 54 „	Vegyesv.	„ 8 49 „

Győr—Budapest felé.

Indul: Kis-Czellből:

Vegyesv.	regg. 4 36 p.	Személyv.	d. u. 2 15 p.
Gyorsv.	d. e. 10.01 „	„	este 12 24 „

Kis-Czell - Pápa

(Szerda és pénteken kivételével naponta.)

Indul személyvonat este . . . . . 6·40 p.

Kis-Czell—Szombathely.

(Minden hétfőn és pénteken közlekedik.)

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 6·15 p.	Vegyesv. d. u. 5 46 p.

Kis Czell—Csáktornya.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·50 p	Személyv. d e. 9·07 p.
„ d. u 2 05 „	Vegyesv. d. u. 12·51 „
Személyv. este 6.10 „	„ este 8.45 „

Kis-Czell—Székesfehérvár.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Vegyesv. regg. 4·29 p.	Személyv. d. u. 1·14 p.
Személyv. d. u. 2·20 „	Vegyesv. d. u 5·41 „

Kis-Czell—Pándorf.

Indul: Kis-Czellből:	Érkezik: Kis-Czellbe:
Személyv. regg. 5·15 p.	Személyv. d e. 9·45 p.
Vegyesv. d. u. 2·21 „	Vegyesv este 8 39 „

REICH IMRE

ácsmester, deszka, épület- és metszettfa kereskedő

Kis-Czellben Sági-utcza végén.

Alulirott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy Kis Czellben, a Sági-utcza végén a mai kor igényeinek teljesen megfelelő

deszka-, épület- és metszettfa kereskedést

nyitottam. Midőn azon szerencsés helyzetbe jutottam, hogy anyagaimat — egy a steier. valamint az usztatott kárpáti fákat — az első kézből vásárolhatom, az eddig létező árakat tetemesen leszállitottam.

rén szerzett több évi tapasztalataimat oda fogom irányitani, hogy a n. é. közönséget mindenkor a legszolidabban és lelkiismeretesen kiszolgálhassam.

Elvállalok minden néven nevezendő ácsmunkákat, ugymint: tetőzetek, toronysüvegek, vizi és száraz malmok épitését.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve vagyok

kiváló tisztelettel

Reich Imre

ácsmester,

deszka-, épület- és metszettfa kereskedő.

Vidéki vásárlóknak 10 frton felüli vásárlásnál az utiköltség megtéritetik.

FIÓKÜZLET: KIS CZELL Gyarmathy-tér. **Lövenstein J.** FIÓKÜZLT PÁPA Kossuth Lajos-utcza.

divatáru üzlete.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a Weisz Ignácz-féle csődtömeg áruk e hó 22-én megérkeznek, mely a következő

hallatlan olcsó czikkekből áll:

Férfi- és női ingek, nyakkendők, nap- és esernyők, kitünő minőségu férfi- és női harisnyák, legdivatosabb női ruha kelmék, kitünő minőségu vásznak, siffonok és kanavásznok, hazai- és angol gyártmányu férfi ruhaszövetek; ezenkivül még sok egyébb áruk is.

Kérem ezen ritka alkalom felhasználását s raktáram mielőbbi szives megtekintését.

Vidéki vásárlóknak 10 frton felüli vásárlásnál az utiköltség megtéritetik.

Köszönetnyilvánitás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherceg udvarmesteri hivatala.

Általános Asbestáru-gyár.

O császári és királyi Fensége Salvator Lipót Főherceg r e n d k i v ü l m e g v a n e l é g e d v e az asbesttalppal bélelt csipőkkel. O Fensége hosszabb gyalog kiránduláson használta e csipőket és érezte, hogy lábai nem fáradtak ugy el, mint más közönséges csipőkkel. Küldök egy pár vadász-csipőt, hogy annak a mintájára készitsenek másikat asbestbélléssel, ugyanannál a csipésnél s astán küldjék ide.

Hiszek, hogy e vadász-csipők ép oly jók lesznek és ép ol megfelelők, a mint megfelelők voltak a szaloncsidák.

Zágráb, 1898. jul. 8. KRAHL, hkapitány

Magyarország volt miniszterelnöke, a közigazgatási biróság elnöke, a következőket irja:

—Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetétü csipők kitünőeknek bizonyultak, szilárdan és puhán járok; megszünt minden lábfájásom, ugy hogy — ast hiszem — lábbajom semmi további orvoslást nem igényel.

Szives tanácsát ikszolni

Dánáson, 1897. évi szep. 17. tisztelő hive

Wekerle Sándor.

Ne vásároljunk lábbeliket a dr. Hógyes-féle szab. Asbesttalpbélés nélkül.

Óvjuk lábainkat nedvességtől, meghüléstől és izzadástól.

Nincs többé lábfájás!

Sem tyukszem, sem izzadós láb, sem bőrkeményedés, sem lábdaganat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után megkönnyebbül a járása annak, ki csipőjét dr Hógyes-féle, az egész világon szabadalmazott asbestbélléssel látja el.

Kettősvastagságu 1 frt 20 kr., egyszerü 60 kr., mokkalp 40 kr., gyermekeknek fele.

Az asbesttalpbélés kitünőségét legjobban bizonyitja, hogy a cs. és kir. közös hadseregnek és a m. kir. honvédségnek eddig 22.500 párszállittatott.

Szétküldés csakis utánvéttel, vagy a pénz előleges beküldése mellett. Felvilágositások, prospectusok és köszönetnyilvánitások ingyen.

Visszavételnek megfelelő árengedmény.

Asbestáru-gyár beléti-társaság

BUDAPEST, Szív-utcza 18.

Eladó kerékpár.

Egy jó karban levő használt

kerékpár

jutányos áron eladó.

Hol? Megmondja a kiadóhivatal.

NYOMDÁNKDBAN

egy jó házból való fiu tanulóul azonnal felvétetik.

Eladó telkek.

Kis Czellban a hitelbank épülete megett két, esetleg három üres

telek

eladó.

Bővebbet:

dr. Scheiber Zsigmond kis czelli ügyvédnél.

HIRDETÉSEK

NYILTTEREK

árszabály szerint fevétetnek a kiadóhivatalban.

„Somlyóvidéki Hirlap" „Kis-Czell és Vidéke"

„Vörösmarty"-könyvnyomdája Devecser.

A modern technika minden kellékével felszerelt nagyszabás nyomdánk elvállal mindennemü nyomtatványok pontos és diszes kiállitását, u. m.

könyveket, hetilapokat, kereskedelmi nyomtatványokat, röpiratokat.

Meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket névjegyeket stb. stb.

Minden néven nevezendő nyomdai munkákat diszesen és izlésesen a legolcsóbb áron állitja ki.

Megrendeléseket elfogad:

a „Kis-Czell és Vidéke" kiadóhivatala Kis-Czell

Gyarmaty-tér 76., Géfin-féle ház.